

Жоел кітабы және Лаодикиялық Жетінші күн адвентистері шіркеуі — Он сегізінші нөмір

Jeff Pippenger

2025-12-25

Он сегізінші нөмір

Біз Ыбырамның келісімін қарастырып жатырмыз, әрі әлі де болса Ыбырам пайғамбарлығының Жоел кітабының кіріспе аяттарымен тікелей байланысы бар қырына тоқталған жоқпыз. Ыбырамның 400 жылдық құлдық туралы пайғамбарлығы мен Пауылдың 430 жылы бірігіп, Даниял 12:11-дегі 1290 жылмен үйлесетін пайғамбарлық құрылымды қалыптастырады. Он бірінші аяттағы 1290 жылдық пайғамбарлық — Ыбырам мен Пауылдың 430 жылдық желісінің омега пайғамбарлық кезеңі. Бұл ақиқат — ақырғы күндерде мөрі ашылып, даналар мен зұлымдарды ажырататын нәрсенің бір бөлігі.

430 жылдық омега пайғамбарлығымен байланысты “төрт ұрпақ” нышаны Құдайдың таңдаулы халқын құлдықта ұстаған ұлт үшін сынақ мерзімін білдіреді. Мұса үшін бұл Мысыр болса, Мұсаның әнін айтатын жүз қырық төрт мың үшін бұл — 1798 жылдан Жексенбілік заңға дейінгі Америка Құрама Штаттарының тарихы. Аян кітабының он үшінші тарауында “жер аңы” ретінде бейнеленген Америка Құрама Штаттары қозыдай басталып, айдаһарша сөйлеп аяқталады. Қозының нышаны болып табылатын Жүсіп Мысырдағы салыстырмалы тыныштық кезеңін білдіреді; ол жаңа перғауын шығып, құлдық басталғанға дейін созылды. Осылайша, төртінші ұрпақта үкімге тартылатын ұлт, Мұса үшін Мысыр болғанындай, Америка Құрама Штаттары болып табылады. Қалдық қауым Жексенбілік заң кезінде, яһудилер үшін есік маңдайшаларындағы қанмен шегіне жеткен, ал содан кейін Мысыр ұлты үшін Қызыл теңізде аяқталған індеттер арқылы алдын ала бейнеленгендей, үкімге тартылады. Жүсіп пен Мұса жақсы перғауын мен жаман перғауынды бейнелейді; Америка Құрама Штаттары үшін бұл әуелі — қозы, содан соң — айдаһар.

Ыбырамның төртінші ұрпаққа қатысты сот туралы пайғамбарлығы сынақ мерзімінің жабылуының үдемелі сипатта болатынын да қамтыды, өйткені Мұса арқылы Ыбырам пайғамбарлығының орындалуында сынақ мерзімі тек Мысыр үшін ғана жабылған жоқ, сонымен бірге—Мысыр өз сынақ мерзімінің тостағанын толтырғаннан кейін—аморлықтардың да өздерінің сынақ мерзімінің тостағанын толтыруы үшін әлі уақыт қалған еді. Мысыр үшін Қызыл теңіз не болса, Америка Құрама Штаттары үшін жексенбілік заң сол болды, содан кейін Аморлықтар Мысыр үшін сынақ мерзімі жабылғаннан кейінгі кезеңді бейнелегендей, “жер шарындағы өзге әрбір ел” Америка Құрама Штаттарының “үлгісіне еретін болады”.

Аморлықтар — Ыбыраммен жасалған келісімде Мысыр өзенінен бастап Бабыл өзеніне дейінгі дүниені айқындайтын он рудың бірі; сондықтан аморлықтар Құрама Штаттардағы жексенбілік заңнан кейін ұлттар ретінде өздерінің жеке сынақ мерзімі жабылатын әлем

халықтарын білдіреді. Аморлықтар — үкімнің дүниеге жабылуының киелі кітаптық рәмізі, әрі бұл үшінші және төртінші ұрпақта жүзеге асады. Қызыл теңіз — Құрама Штаттар үшін сынақ мерзімінің жабылуының рәмізі, ал аморлықтар адамзаттың сынақ мерзімі толық жабылғанға дейін өз сынақ мерзімін кезең-кезеңімен жабатын халықтарды білдіреді. Сондықтан аморлықтар — жексенбілік заң дағдарысының Қызыл теңіз тұсынан бастап, құтқарылу жолы Құдай халқына ашылатын шығыс желінің құтқаруына дейінгі кезеңінің рәмізі.

Бірақ Ыбырамның пайғамбарлығы тек төртінші ұрпақ туралы Құрама Штаттарды Мысыр, ал дүниені аморлықтар ретінде қарастыру тұрғысынан ғана сөз қозғамайды; одан да маңыздысы, ол Қызыл теңізден өтетін Құдай халқының ұрпағын «төртінші ұрпақ» ретінде орнықтырады. Біз Ыбырам келісімінің үш қадамының алғашқы қадамындағы «төрт ұрпақ» ұғымына қатысты қазып шығара алатынымызды қазып шығарған кезде, Ыбырайым келісімінің екінші және үшінші қадамдарын қарастырамыз. Екінші қадам — он жетінші тарау, ал үшінші қадам, әрине, жиырма екінші тарау.

Даниял кітабының он екінші тарауында үш пайғамбарлық кезең айқындалған, және олардың бәрі 1844 жылы аяқталған пайғамбарлық уақытты білдіреді. Сол үш кезең ақырғы күндері ашылады, әрі сол үш кезең ақырғы күндерде Құдай халқының басына келетін білімнің артуын білдіреді. Зығыр киім киген адам ретіндегі Мәсіх жетінші аятта осы үш пайғамбарлық кезеңнің біріншісін алға қояды, және солай ете отырып, Өзін су үстінде емес, жер мен теңіз үстінде тұрған Аян кітабының оныншы тарауындағы періштемен сәйкестендіреді.

Мен теңіз бен жердің үстінде тұрғанын көрген періште қолын көкке көтеріп, көк пен ондағының бәрін, жер мен ондағының бәрін, теңіз бен ондағының бәрін жаратқан, мәңгілікке мәңгі тірі Тұрған Иемен ант етіп: енді уақыт болмайды, — деді. Аян 10:5, 6.

Он екінші тараудың жетінші аятында кенеп киімді адам да мәңгі тірі Тұрғанның атымен ант етеді.

Мен өзен суларының үстінде тұрған, зығыр киім киген кісіні естідім: ол оң қолын да, сол қолын да көкке көтеріп, мәңгі тірі Тірі Құдаймен ант етіп: «Бұл бір уақытқа, уақыттарға және жарты уақытқа созылады; ал қасиетті халықтың күшін бытыратып тастауды аяқтаған кезде, осының бәрі де бітеді», — деді. Даниял 12:7.

Бізге шабыт арқылы Даниял кітабында орналасқан сол бір пайғамбарлық желі Аян кітабында қайта жалғастырылатыны мәлім етілген, әрі Миллериттік түсінік бойынша бұл екі сипаттама Мәсіх туралы параллель үзінділер болып табылады. Аян кітабында кішкентай кітапты ұстаған Періште ретіндегі Мәсіх 1844 жылы пайғамбарлық уақыттың қолданылуының аяқталуын айқындайды; ал Даниял кітабында зығыр киім киген Адам ретіндегі Мәсіх Америка Құрама Штаттарында жексенбілік заң келген кезде Даниялдың соңғы аянындағы барлық ғажайыптардың аяқталатынын айқындайды. Жексенбілік заңның алдында болып, соған келіп тоғысатын сол қасиетті тарихтың аясында Құдай халқы 1260 нышанымен бейнеленген кезең бойы бытыратылуға тиіс еді. Жексенбілік заңның алдында

болатын бытырау кезеңі Аян кітабының он бірінші тарауында баяндалады; онда Мұса мен Илияс өлтіріліп, көшеде үш жарым күн өлі күйінде жатады, бұл 1260-тың нышаны болып табылады.

Жетінші аятта зығыр киім киген кісі қасиетті халықтың күшінің шашырауы өзінің үш жарым күні аяқталғанда, соңғы күндердегі Құдай халқының басына түсетін «ғажайыптар» да аяқталатынын айқындайды. Алдыңғы мақаланы біз Уайт қарындастың Зәкәрия кітабының үшінші тарауына берген түсіндірмесімен аяқтаған едік. Оның алғашқы сөйлемінде былай делінген: «Зәкәрияның Ешуа мен Періште туралы көрінісі ұлы татуластыру күнінің қорытынды көріністеріндегі Құдай халқының тәжірибесіне ерекше күшпен қолданылады». Осы тарауда да, әрі сол тарауға Уайт қарындас берген рухтандырылған түсіндірмеде де жүз қырық төрт мың — «таңдандырған адамдар». Жексенбілік заң арқылы аяқталатын Даниялдың соңғы көрінісіндегі «ғажайыптар» — Құдай халқының мөрленуімен байланысты «ғажайыптар».

Даниял кітабының он екінші тарауы соңғы күндері жүз қырық төрт мыңды мөрлейтін нұрды береді. Сол нұр Миллериттер тарихында ақиқат деп айқындалып, орнықтырылған үш пайғамбарлық кезең арқылы бейнеленген. Бұл үш кезең үш аятта берілген және ақиқат құрылымын ұстап тұрған үш тірек болып табылады. Ақиқат құрылымы үш сатылы үдеріс арқылы тіреліп тұр. Үш сатыдан тұратын сол үдеріс тоғыз аяттан (4–12) тұратын осы үзіндіде пайғамбарлық уақытты баяндайтын үш аят арқылы бейнеленген. Осы үш пайғамбарлық кезең, іргелі Миллериттік түсінік тұрғысынан қарастырылғанда, Миллериттік түсінікке сай анықталатын, бірақ уақыт элементін қолданбайтын үш рәміздік кезеңді тудырады.

Үш кезең дәл пайғамбарлықтың «мөрленуі, содан кейін мөрінің ашылуы процесін» айқындайтын Киелі жазбаның өз үзіндісінің ішінде орналасқан; сол үзіндіде үш сатылы сынақ үдерісінің классикалық библиялық сипаттамасы да берілген. Даниялға өз кітабын мөрлеу бұйырылатын жерден басталатын тоғыз аяттың өзі — осы үш кезең баяндалатын аяттар; әрі сол тоғыз аятта ақиқаттың мөрі ашылған кезде жүзеге асатын тазару үдерісі «тазартылды, ағартылды және сыналды» деген сөздермен білдірілген. Үш аяттағы үш кезең — ақыр заман кезінде, соңғы күндерде болатын білімнің артуы; олар Құдайдың келісім халқының соңғы сыналу және мөрлену үдерісін білдіреді. Сол тарихта соңғы күндерде Құдай халқының басына түсетін рәміздік «ғажайыптар» баяндалып көрсетілген. Өтінемін, осы абзацты тағы бір рет оқып шығыңыз.

Тоғыз аяттан тұратын үзіндідегі үш аятта берілген үш кезең Даниял кітабының шарықтау шегін білдіреді, ал онда бейнеленген шарықтау — ішкі пайғамбарлық желінің шарықтау шегі; бұл — таудан қолсыз «кесіліп» алынатын тастың тарихы, яғни қалдықтың тарихы. Сол ішкі желі оныншы және он екінші тарауларда бейнеленген, ал пайғамбарлықтың сыртқы желісінің шарықтау шегі он бірінші тараудың соңғы аяттарында және Даниялдың он екінші тарауының алғашқы бірнеше аяттарында берілген.

Сол үш кезең Ұлай мен Хиддекел өзендерінің куәлігіндегі аяндардың да шарықтау шегі болып табылады, әрі осы үш аяттың ішінде Ыбырайым мен Пауылды куәгерлер ретінде ұсынатын, келісім уақытына қатысты пайғамбарлықтың шарықтау шегіндегі орындалуын білдіретін бір пайғамбарлық кезең қамтылған. Иса, кенеп киім киген Адам ретінде, жетінші аятта судың үстімен жүріп тұр. Он бірінші аятта Мәсіхтің үні болып табылатын екі дауыс — Ыбырайым мен Пауыл — куәлік беру үшін тұрады. Он екінші аятта Құдай халқының мөрлену тарихы бейнеленген, өйткені жүз қырық төрт мың — пәк қыздар, ал пәк қыздар он қыз туралы астарлы әңгімені бастан кешіреді, және он екінші аяттағы бата күтетіндердің үстінде. Астарлы әңгімеде күтетіндер әрі «бақытты» деп аталатындар — есік жабылған кезде некеге кіруге мүмкіндік беретін киімді қабылдайтындар.

Жетінші аятта Иса су үстімен жүріп келеді; бұл қорқыныш туғызады, бірақ Петір сенуге бел буып, жүре бастайды әрі Құдайды дәріптейді. Алайда Петір көбіне екі таптың да нышаны болып табылады, және оның үкімі шығатын сағаты келгенде, даңқ қайтадан қорқынышқа айналады. Жетінші аятта көрсетілген алғашқы кезең бірінші періштенің хабарын бейнелейді. Иса сулардың үстінде тұр, бұл — қорқыныштың және бірінші періштенің нышаны. Содан кейін Иса жексенбілік заңның үкімінен бұрын Өз халқын дәріптейтін кезеңді айқындайды. Үш періштенің үш құрамдас бөлігі де жетінші аяттың ішінде қамтылған, өйткені жетінші аят — үш періштені бейнелейтін үш аяттың біріншісі.

Он бірінші аят өзіндегі омега куәлігі арқылы Абрам мен Пауылдың альфа дауыстарына қатысты «қосарлануды» ұсынады. Олардың «қосарланған» дауыстары бірігіп, келісімнің уақытқа қатысты пайғамбарлығын алға тартады, әрі он бірінші аят 1798 жылы Вавилонның құлауымен аяқталатын пайғамбарлық мерзімді айқындау арқылы бұл пайғамбарлықты омега ретінде орындайды; осылайша ол ақырғы күндері Михаил орнынан тұрған кезде болатын Вавилонның құлауының бейнесі болады. Он бірінші аятта біз пайғамбарлардың қосарлануын және Вавилонның екі құлауын білдіретін бір кезеңді көреміз; сөйтіп бұл: «Вавилон құлады, құлады»,— деп жариялаған екінші періштенің хабарын бейнелейді.

Жетінші аят — бірінші періштенің хабары, ал он бірінші аят — екінші періштенің хабары; әрі он екінші аят, яғни Даниял 12:12 немесе Даниял 144, ақылдылар мен ақымақтардың арасындағы айырмашылық туралы, бұл айырмашылық үкім жүргізу үдерісінде жүзеге асады және ол үкім дағдарысы кезінде мінездің айқындалуымен аяқталады. Он екінші аят — үшінші періштенің хабары; ол дүниенің екі топқа қалай бөлінетінін айқындайды, ал осы бөлінудің үшінші періште тарапынан сыртқы бейнеленуінің сәйкес ішкі көрінісі — он екінші аятта бейнеленген үшінші періштенің ішкі бөлінуі. Жетінші, он бірінші және он екінші аяттар — үш періштенің хабары, әрі бұл аяттар — соңғы күндері мөрі ашылатын нұр. Соңғы күндері осы үш аяттың мөрінің ашылуы Аян кітабының оныншы тарауымен үйлеседі.

Мәсіх құдіретті періште ретінде, сондай-ақ оныншы тараудағы Яһуда руының Арыстаны ретінде, “арыстан” сияқты дауыстап айқайлады, әрі Оның ақыруынан мөрленіп қойылған жеті күн күркіреуі шықты; дәл солай Даниял кітабының оныншы тарауы да мөрленген еді. Бұлар өзара параллель үзінділер. Осы себепті он екінші тараудағы үш кезең де Аян

кітабының оныншы тарауындағы жеті күн күркіреуі болып табылады.

«Жеті күн күркіреуі» — бұл Мәсіхтің Альфа мен Омега ретіндегі тағы бір ғана көрінісі, өйткені «жеті күн күркіреуінің» негізгі символикасы — 1798 жылдан 1844 жылға дейін орын алған «оқиғалардың баяндалуын» білдіруінде, ал бұл баяндау жүз қырық төрт мыңның тарихында «өз ретімен ашылатын» «болашақ оқиғаларда» қайталанады. Сондықтан «жеті күн күркіреуі» — Альфа мен Омеганың нышаны; Ол сондай-ақ бастау мен аяқталу; алғашқы мен соңғы; іргетас пен ғибадатхана; бұрыштағы іргетас тасы мен төбедегі бітеу тасы — жеті күн күркіреуі.

Даниялдың он екінші тарауындағы үш рәміздік кезеңнің нұры жеті күн күркіреуінің нұрымен үйлесуі тиіс, өйткені олар бірдей пайғамбарлық желі болып табылады. Бірінші кезеңде Мәсіх екі қолын да көкке көтереді, Аян кітабының оныншы тарауында бір қолын көтеретіні сияқты. Аян кітабының оныншы тарауында Оның қолы пайғамбарлық уақыттың қолданылуының аяқталуының рәмізіне айналып, пайғамбарлық уақыт кезеңдерінен жай ғана пайғамбарлық кезеңдерге өтуді белгілейді. Миллершілер қолданған негізгі пайғамбарлық ережедегі сол ауысу Мәсіхтің күндеріндегі әріпкіден руханиға өткен ұлы ауысумен бейнеленген еді.

Елші Пауыл таңдалған халықтың пайғамбарлық желісіне қатысты негізгі пайғамбарлық ережені орнықтыру үшін көтерілді. Рухани Израилдің ең бастауында-ақ, келісімнің өзін қайта айқындайтын ірі пайғамбарлық ереже орнатылады. Содан былай Ыбырайымның баласы болу — қан арқылы емес, сенім арқылы Ыбырайымның баласы болу еді. Бұл пайғамбарлық қағида, ең алдымен, Пауылдың қаламы арқылы орнықтырылды; ол осы тұрғыдан Аян кітабының оныншы тарауындағы Мәсіхтің бейнесін алдын ала көрсетті, 1844 жылы уақыттың пайғамбарлық қолданылуын өзгертіп, оны аяқтады.

Адамзатпен жасалған келісімнің белгісі кемпіркосақ арқылы бейнеленеді, ал Нұхтың кемесі топан судан бұрын да, кейін де айқын түрде ерекшеленіп таңдалған халық болмаған уақыт кезеңін білдіреді. Ыбырайымның шақырылуы Құдайдың адамзатпен болған пайғамбарлық қатынасында үлкен әрі маңызды өзгерісті білдірді. Ыбырайыммен жасалған келісім келісім тарихының желісінде ірі бетбұрысты білдірді, әрі осылайша ол Пауылдың күндеріндегі тура мағынадан рухани мағынаға ауысатын ұлы өзгерісті және 1844 жылы уақытқа қатысты қолданылудан уақытқа қатысты қолданылмауға ауысуды бейнеледі.

Құдайдың адамзатпен жасасқан келісіндегі алғашқы ауысым Бақта болды, ал айқын жарияланған өзгеріс өмір ағашына қойылған шектеулер еді; сондай-ақ ол киімнің де өзгеруіне әкелді — рухани нұрдан нақты қозы терісіне дейін. Келісім тарихындағы келесі ірі ауысым — Нұх бейнелейтін топан су; дәл сол сияқты, алғашқы ірі келісімдік ауысымда Адам бейнеленген еді. Содан кейін таңдап алынған халыққа қарай бетбұрыс Ыбыраммен басталды, бұл Мұсаға алып келді; ал Мұса бір күннің бір жылды білдіретіні туралы пайғамбарлық қағидаларды енгізеді. Бұл қағида 1844 жылға дейін күшінде болады, сол кезде тағы бір ірі келісімдік ауысым болды. Келісім тарихының ұлы дәуірлерінде Құдайдың пайғамбарлық Сөзінің қандай да бір қағидасында әрдайым ірі ауысым болады. Жүз қырық

төрт мыңның тарихы кезіндегі сол ауысым — Альфа мен Омега — Ақиқат екендігі. Альфа мен омега — Құдай Сөзінде ақырдың әрдайым бастау арқылы бейнеленетінінің қағидасы. Альфа мен омега қағидасына еврейдің «ақиқат» деген сөзінің үш құрамды құрылымы жалғасады.

Қалдықтың тарихы барысында орын алған негізгі пайғамбарлық ауысым ірі келісім тарихтарының әрқайсысында тікелей бейнеленген, сондай-ақ ақиқаттың өзге де желілерінде де солай көрініс табады. Ишая 22:22-дегі Елиакимге жүктелген «кілт» Матайдың он алтыншы тарауында Паниде Петірге берілген сол кілттің өзі. Бұл кілт Филадельфия қауымына берілді, әрі Мұса тарихы барысында Мұса жазып қалдырған, Миллериттердің тарихын бейнелеген бір жыл үшін бір күн қағидасындағы дәл сол күнмен байланыстыруға мүмкіндік берген кілт Уильям Миллерге берілген еді. Миллердің Мұса пайғамбарлығымен байланысы Пауылдың Ыбырам пайғамбарлығымен байланысы арқылы бейнеленді. Ал неге Миллер Мұсамен байланыспасын, өйткені Мұсаның кемедегі құтқарылуы екі келісімді өзара байланыстыру үшін Нұхтың кемедегі құтқарылуымен байланысқан еді. Еденде басталатын пайғамбарлық қолданылу ауысымдары пайғамбарлық нұрдың ұлы ашылуы соңғы келісім халқының — жүз қырық төрт мыңның — тарихында айқындалатынын көрсетеді. Мен негізгі пайғамбарлық ауысым жеті күркіреу арқылы бейнеленген деп санаймын; олар Даниялдың он екінші тарауындағы үш кезеңмен тікелей байланысты, әрі бұлар ақиқаттың үш сатылы құрылымына негізделген желі үстіне желі қолданылуында альфа мен омега қағидаларын қолданғанда ғана танылады.

«Уақыт енді жоқ» деген жариялаудың дәл алдындағы аяттарда Мәсіх жеті күркіреуді таныстырды; олар Даниялдың он екінші тарауындағы ақиқаттар сияқты мөрленіп қойылған еді. Он екінші тараудағы зығыр киім киген адамның екі қолын да көтеріп тұруының мәнмәтіні — Даниял кітабының мөрінің ашылуы, ал Аян кітабының оныншы тарауындағы Арыстан Мәсіхтің мәнмәтіні — жеті күркіреудің мөрленіп қойылуы. Уайт ханым жеті күркіреудің мөрленуін Даниял кітабының мөрленуімен қатар қояды.

«Осы жеті күн күркіреуі өз дауыстарын шығарғаннан кейін, Жоханға Даниялға кішкентай кітапқа қатысты берілген нұсқау сияқты: “Жеті күн күркіреуі айтқан нәрселерді мөрлеп қой”, — деген әмір беріледі». Бұлар өз тәртібімен ашылатын болашақтағы оқиғаларға қатысты». The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 7-том, 971-бет.

Жеті күн күркіреуі Аян кітабының оныншы тарауы, Пайғамбарлық Рухы және 1840 жылдан 1844 жылға дейінгі миллериттердің тарихы арқылы айқындалады; бұл тарих жүз қырық төрт мыңның тарихында қайталанады. Сол үзіндіде былай делінген: «Жоханға берілген және жеті күн күркіреуі арқылы білдірілген ерекше нұр бірінші және екінші періштелердің хабарлары кезінде жүзеге асатын оқиғалардың көрінісі еді. Халықтың бұл нәрселерді білуі жақсы болмас еді, өйткені олардың сенімі міндетті түрде сыналуда тиіс еді. Құдайдың тәртібі бойынша ең ғажайып әрі ілгері шындықтар жариялануға тиіс еді». Миллериттер өздерінің екі рет түңілумен бетпе-бет келетінін түсінбеді, өйткені олардың түсінігінің жетіспеуі оларды сынау үшін белгіленген еді. Миллериттер ешқандай «ілгері

шындықтарды» сезбеді, яғни, айтқанда, олар келісім тарихындағы ешқандай «ірі пайғамбарлық ауысуларды» күтпеді.

«мұны» миллерит «халқының білуі ең жақсы болмағанына» қарамастан, жүз қырық төрт мың сол бір тарихпен сыналады, бірақ тарихты жазықсыз түрде қате түсіну арқылы емес, қайта білуге міндетті болған тарихты түсінбегені үшін сыналады. Бұл — сол бір сынақ, тек керісінше қойылған түрі. Аян кітабының оныншы тарауындағы Жохан, ең алдымен, жүз қырық төрт мыңды, ал тек екінші кезекте бірінші және екінші періштелердің миллерит қозғалысын бейнелейді. Мұны Жоханға кішкене кітапты жеуден бұрын оның аузына тәтті, ал кейін ащы болатыны алдын ала хабарланғанын көргенде тануға болады. Миллериттердің мұның нені білдіретінін білуі ең жақсы болмаған, бірақ Жохан миллериттер кішкене кітапты жегенде не болатынын алдын ала білетін халықты бейнелейді.

Мен періштенің қасына барып, оған: «Кішкентай кітапты маған бер», — дедім. Сонда ол маған: «Оны ал да жеп қой; ол ішінді ащы етеді, бірақ аузыңда балдай тәтті болады», — деді. Мен кішкентай кітапты періштенің қолынан алып, жеп қойдым; ол аузымда балдай тәтті болды, ал оны жеген бойда ішім ащы болды. Аян 10:9, 10.

Жоханға 1840 жылдан 1844 жылға дейінгі ащы-тәтті тәжірибе, оныншы тарауда бейнеленген тарих, алдын ала айтылды. Тоғызыншы және оныншы аяттарда соншалық айқын көрсетілген сол тәжірибе екінші мен төртінші аяттарда да анық айқындалады.

Оның қолында ашық кішкене кітап бар еді; ол оң аяғын теңіздің үстіне, ал сол аяғын жердің үстіне қойды. Сонда ол арыстан ақырғандай қатты дауыспен айқайлады; ал ол айқайлаған кезде, жеті күн күркіреуі өз дауыстарын шығарды. Жеті күн күркіреуі өз дауыстарын шығарған кезде, мен жазбақ болдым; бірақ көктен маған: «Жеті күн күркіреуі айтқан нәрселерді мөрлеп қой да, оларды жазба», — деген дауысты естідім. Аян 10:2–4.

«Жеті күн күркіреуі» бірінші және екінші періштелердің тұсында жүзеге асатын «оқиғалардың сипаттамасын», сондай-ақ «өз ретімен ашылатын болашақтағы оқиғаларды» білдіреді. «Жеті күн күркіреуі» миллериттердің тарихы жүз қырық төрт мыңның тарихында қайталанатынын, әрі 1798 жылы және содан кейін ақыр заман кезінде мөрі ашылған ақиқаттар Құдай халқының соңғы күндерінде ақиқаттың қайтадан мөрінің ашылуын бейнелейтінін білдіреді. Аян кітабының оныншы тарауындағы Иса Даниял кітабының он екінші тарауындағы Исамен үйлеседі. Екі үзіндіде де соңғы күндердегі сынаушы ақиқаттың мөрленуі мен мөрінің ашылуы баяндалады.

Кейбіреулер жетінші аятта Иса сөйлеп тұр, ал он бірінші және он екінші аяттарда Даниялға Жәбірейіл сөйлеп тұр деп дау айтуы мүмкін; бірақ осы үш үзіндінің бәрінде де Иса сөйлеп тұр деп түсінуге болады. Бұл мәселенің қай жағын ұстанса да, Даниял арқылы сөйлейтін — Мәсіхтің даусы, әрі он екінші тараудағы үш пайғамбарлық кезең — Мәсіхтің сөздері, және Ол осы үш кезеңді ақиқаттың құрылымында ұсынады. Үш кезеңнің бәрі де мөрленіп қойылған, сондықтан олар үш қырлы бір нышан құрайды.

Жетінші аят кереметтердің аяқталуына қатысты болып, Мәсіхтің Ең Қасиетті Орын ішіндегі соңғы ісін — Ол жүз қырық төрт мыңның күнәларын өшіріп, оларды мөрлеген кездегі қызметін — айқындайды. Бірінші аят «кереметтерді» айқындайды, ал осы үш аяттың соңғысы да «кереметтерді» күтіп, алғашқы көңіл қалуды бастан кешіру арқылы жарылқанғандар ретінде айқындайды. Ортадағы кезең жексенбілік заң дағдарысы кезіндегі адамзаттың бүлігін айқындайды, сонымен қатар жексенбілік заңға алып баратын кезеңді жүз қырық төрт мың үшін дайындық кезеңі ретінде де көрсетеді. Барлық аяттар тікелей Даниял халқының «соңғы күндерде» басынан өткізетін «не нәрсе болатынын» айқындайды. Үш аяттың бәрі де жүз қырық төрт мыңның тазаруы тақырыбына қатысты сөйлейді. Бірінші кезең үшінші кезеңмен сәйкеседі, ал ортадағы кезең бүкіл дүниенің Армагеддонға қарай жорық шегіп бара жатқандағы бүлігін бейнелейді.

Егер сол үш кезең жеті күркіреу де болса, онда сол үш аят «болашақта болатын, өз ретімен [ашылатын] оқиғаларды» айқындауға тиіс, ал сол «болашақ оқиғалар» 1840 жылдан 1844 жылға дейін «бірінші және екінші періштелер кезінде жүзеге асқан оқиғалардың баяндалуымен» үйлесер еді. Бұл қозғалыс қабылдаған, ізашарлар түсінігінен айқын өзгеше бірнеше ақиқат бар, бірақ сол ақиқаттардың бәрі де ізашарлар түсінігімен үйлеседі. Миллершілерден бүгінгі күнге дейін пайғамбарлық түсінікте елеулі бір ауысу болды. «Күн — бір жыл» қағидасы — соның классикалық мысалы, бірақ бұдан өзге де мысалдар бар. Пайғамбарлықтағы ірі ауысудың бір мысалы жеті күркіреуге қатысты байланыста көрініс табады.

Оныншы тараудың соңғы аятында Жақанға қайтадан пайғамбарлық етуі тиіс екені айтылғаннан кейін, осылайша оныншы тараудың тарихы миллершілердің қозғалысын да, жүз қырық төрт мыңды да бейнелейтінін айқындай түсіп, оған ғибадатхананы өлшеу үшін таяқ берілді, бірақ оған аула бөлігін өлшемей қалдыру бұйырылды.

Маған таяққа ұқсас бір құрақ берілді; періште тұрып былай деді: «Тұр да, Құдайдың ғибадатханасын, құрбандық үстелін және онда ғибадат етушілерді өлшеп шық. Ал ғибадатхананың сыртындағы ауланы қалдыр, оны өлшеме; өйткені ол басқа ұлттарға берілген; олар қасиетті қаланы қырық екі ай бойы таптап жүреді». Аян 11:1, 2.

1844 жылдан кейінгі кезеңде ғибадатхананы өлшеу кезінде Жақанға аула ретінде бейнеленген басқа ұлттарды тыс қалдыру бұйырылды. 1844 жылғы бұл көрініс Құдайдың жаңа келісімнің қалыңдығын енді ғана таңдағанын көрсетіп, сол кезде Оның қалыңдығы мен аула арасындағы айырмашылық белгіленгенін аңғартты. Уайт қарындас ауланың басқа ұлттарды білдіретінін, ал ғибадатхананың Құдайдың таңдаулы халқы екенін анық айтады; тек «Ғасырлар Үміті» кітабындағы «Сыртқы аула» тарауын оқыңыз.

Жохан 1844 жылы Құдайдың таңдап алған халқы болған Миллершілерді бейнелеп отыр. Ащы-тәтті хабарды енді ғана бастан өткерген Миллершілер мен басқа, басқа ұлттар ретінде бейнеленген, өзін христиан деп атайтын бүкіл әлемнің арасында айырмашылық белгіленді.

Іргетас 1840 жылдан бастап алғашқы түңілуге дейін қаланды, ал ғибадатхана Түн ортасындағы үндеудің жариялануы кезінде аяқталды. Содан кейін ұлы түңілу келді, әрі

Жоханға орнынан тұрып, өлшеу, бірақ басқа ұлттарды қалдыру бұйырылды. Жохан соттың ашылуын бейнелеп көрсетіп отыр, сондықтан да киелі шабыт осы аяттардағы Жоханның өлшеуін тергеуші соттың нышаны ретінде қолданады. Жоханның өлшеудің нышаны ретіндегі қызметі туралы біз жаңа ғана баяндағанымыз адвентистердің дәстүрлі түсінігімен үйлеседі, бірақ осы қозғалыста бұл нышанды түсінуде елеулі өзгеріс болды.

Миллериттік түсінікке сәйкес, біз оныншы тарауда Жохан арқылы бейнеленген Миллериттер тарихының аясында кейінірек жүз қырық төрт мың болатын параллель қозғалыс туралы да алдын ала айтылғанын көрдік. Біз Миллериттер тарихының өлшемдерін алып, басқа ұлттардың уақытын алып тастасаңыздар, Жохан өлшеп тұрған сол ғибадатхананың өзін көре алатындарыңызды ұқтық.

Біз 2520 жылдық бір уақыттық пайғамбарлықтың 1798 жылы, ал екіншісінің 1844 жылы аяқталатынын көрдік; осылайша Мәсіх Миллерит ғибадатханасын салған қырық алты жылдық кезең ашылады. Жохан ауланы басқа ұлттарға тән деп анықтады, әрі «басқа ұлттардың замандары» деген пайғамбарлық ұғым бар.

Олар семсердің жүзімен құлап, барлық халықтардың арасына тұтқын болып айдалып әкетіледі; әрі Иерусалимге басқа ұлттар өздерінің уақыты толғанға дейін табан тіреп таптайтын болады. Лұқа 21:24.

Бөтен халықтардың «замандары» көпше түрде айтылған және тура мағынадағы да, рухани мағынадағы да Исраилдің тапталуға түскен екі кезеңін білдіреді. Пұтқа табынушылықтан кейін папалық үстемдік жалғасқан осы екі тапталудың соңғысы 1798 жылы аяқталды. Қандай уәж айтылмасын, «Бөтен халықтардың замандары» 1798 жылы, бірінші періштенің келуімен аяқталды. Жохан өлшеуді 1798 жылы бастауы керек еді, бұдан бұрын емес. Ол 1844 жылдың тарихында орналастырылды, сондықтан 1798 жылы аяқталған кезеңді алып тастау — сыртқы ауланы алып тастау деген сөз, әрі осылай ету арқылы сендер Келісімнің Хабаршысы Миллерит ғибадатханасын тұрғызған қырық алты жылды ашып көрсетесіңдер. Көптеген сабақтас ақиқаттар осы қолданылудан туындайды, бірақ мен мұны тек пионерлік түсініктен өзгеше нұрдың мысалы ретінде ғана қолданып отырмын; дегенмен бұл бастапқы ақиқаттарға қайшы келмейтін, бірақ енді уақытты қолданбайтын нұр.

Бұл белгілі бір ақиқат 9/11-ге дейін танылған болатын, бірақ шын мәнінде ол 9/11-ден кейін терең орнықты. Жоханның ғибадатхананы өлшеуі туралы ақиқатты жеті күркіреуден бөліп қарастыруға болмайды, өйткені бұл — дәл сол бір үзінді. Жеті күркіреудің қолданылуына қатысты Даниял кітабының он екінші тарауындағы «ғажайыптар» орындалатын кезеңге дейін мөрленіп келген бір ақиқат бар. 2023 жылғы шілдеден кейін ашылған «жеті күркіреудің» қолданылуы Даниялдың он екінші тарауындағы үш аятпен толықтай сәйкес келеді, яки дәлірек айтсам, оларды терең түрде толықтырады.

Уайт ханым Даниял мен Аян кітаптарының арақатынасын сипаттау үшін compliment сөзін емес, complement сөзін қолданады. «Кемелдікке жеткізу» дегенді білдіретін complement — осы екі пайғамбарлық кітаптың бір-бірі үшін атқаратын қызметі. 2023 жылғы шілдеден кейін Даниял кітабының он екінші тарауында мөрі ашылған жеті күркірек ондағы хабарды

кемелдікке жеткізеді. Жеті күркіреуді ашатын нәрсе — ақиқаттың құрылымымен бірліктегі альфа мен омега қағидасы.

Басқа ұлттардың «замандары» 1798 жылы орындалды; ол пұтқа табынушылық, содан кейін папалық билік қасиетті орынды және әскерді таптап-жаншыған 1260 жылдың екі кезеңін білдіреді. Ғибадатхананы өлшегенде, біз аула бөлігін қалдыруымыз керек, ал аула 1798 жылға дейін созылады, бірақ 1844 жылдан кейін енді уақыт жоқ. Бүгінде 1260 жыл жай ғана ғибадатхана мен ауланың арасындағы айырмашылықты айқындайтын уақыт кезеңін білдіреді. Осы себепті 2020 жылғы 18 шілдеден 2023 жылдың шілдесіне дейін таптап-жаншу жүзеге асырылды. Бүгінде ғибадатхананы өлшеу, бірінші және екінші періштелердің хабарларының тұсында орын алған оқиғалардың жіктелуін білдіретін жеті күркіреумен байланысты түрде, Жоханға тапсырылған іс болып табылады. «Біздің ұлы жұмысымыз» — үш періштенің хабарларын «біріктіру», осылайша бұрынғы келісім тарихында орындалмаған және тіпті қазірдің өзінде өте сирек атқарылатын пайғамбарлық істі айқындау. Басқа ұлттардың замандарын білдіретін ауланы қалдырған кезде, біз 1798 жылы ақырзаман уақытында аяқталған папалық қудалаудың 1260 жылын қалдырамыз.

Миллериттер тарихында қырық алты жыл бойы тұрғызылған ғибадатхана 2023 жылдың шілде айынан бастап Жексенбілік заңның дәл алдындағы уақытқа дейін тұрғызылатын ғибадатхананы білдіреді. Бұл тарих жеті күркірдің «болашақ оқиғалары» кезеңі болып табылады; олар өз ретімен «ашылады» — мүмкін ашылар емес, міндетті түрде ашылады.

Бірінші періштенің тарихын екіншісінің тарихымен біріктіргенде, бұл тарих альфа түңілуден басталып, омега түңілумен аяқталатынын көреміз. 1840 жылдан 1844 жылғы 19 сәуірге дейінгі бірінші періште тарихындағы пайғамбарлық межелерді сол уақытта келген және 1844 жылғы 22 қазанда үшінші періште келгенге дейін жалғасқан екінші періштенің межелерімен сәйкестендіргенде, екеуі де періштенің келуімен басталып, періштенің келуімен аяқталатын екі кезеңді көреміз. Біріншіден екіншісіне дейінгі тарих екіншіден үшіншісіне дейінгі тарихты бейнелейді.

Бұл қолданудың негізді екенін айғақтайтын пайғамбарлық куәлік оның альфасы мен омегасында табылады. Қатар қолданылған екі параллель сызық және осы екі сызықтың басталуы мен аяқталуы періштенің келуін айқындайды. Содан кейін олар сызық үстіне сызық болып біріктіріліп, бір сызыққа айналғанда, басталуы алғашқы түңілуді, ал аяқталуы ұлы түңілуді белгілейді. Қосымша дәлел альфа мен омега қағидаларынан табылады, бұл қағидалар ақырын басталуынан ұлырақ деп айқындайды. Ұлы омега түңілуімен аяқталатын альфа түңілуі альфа мен омеганың кіші және ұлы элементін айқындайды.

Біз 1844 жылғы 19 сәуірден бастасақ (1844 жылғы 22 қазанда үшінші періштенің келуіне жетелейтін екінші періштенің келуі); содан кейін 1840 жылғы 11 тамыздан басталып, 1844 жылғы 19 сәуірде аяқталатын екінші желіні де бастасақ, онда 1844 жылғы 19 сәуірдегі түңілу — бірінші және екінші періштелердің пайғамбарлық желілерін біріктіру арқылы түзілетін пайғамбарлық желінің альфасы да, омегасы да екенін көреміз.

Кезеңнің соңында үшінші періште екінші періштемен бірге келеді; осылайша ол 9/11-ді және Аян кітабының он сегізінші тарауындағы құдіретті періштенің екі үнін бейнелейді. Бұл екі үн — екінші және үшінші періштелердің хабарларының өзі; осы екі періште 1844 жылғы 22 қазанда бір-біріне түйісті, әрі бұл екі тарих жолма-жол біріктірілген кезде олар қайтадан тоғысады. Осындай түрде біріктірілгенде, олар алғашқы күйзеліс пен ұлы күйзеліске дейінгі тарихты білдіреді, ал Миллершілер дәуіріндегі сол тарихтың орта тұсындағы межелік белгі — Эксетердегі лагерьлік жиналыс болды; онда табынушылардың екі тобы айқын көрінді, бұл астарлы әңгімедегі ақылсыз қыздардың бүлігін бейнелейді және ортадағы межелік белгіні бүлік ретінде анықтайды.

Жеті күн күркіреуі бірінші және екінші періштелердің хабарларының тарихын біріктірілген күйде, өсиет үстіне өсиет ретінде білдіреді; бұл өз кезегінде жүз қырық төрт мыңның тарихындағы алғашқы түңілуден ұлы түңілуге дейінгі бір тарихты айқындайды. Сол тарихтың пайғамбарлық тұрғыдан нені білдіретінін түсіну Даниял он екі тарауында ақырзаман уақытына дейін мөрленіп қойылған деп бейнеленген хабармен толықтай сәйкес келеді.

Бұл зерттеуді келесі мақалада жалғастырамыз, алайда мен Даниялдың соңғы аянындағы тек ақырғы күндердегі Құдай халқының көрінісіне қатысты бөлікті қалдырамын. Алғашқы еске алу қағидасының мәнмәтінінде, бірінші аятта Даниял аянды түсінетіндер тобына жататынына назар аударыңыз. Аянда ең алдымен Даниялдың түсінетін даналардың бірі ретіндегі көрінісі айтылады, ал соңғы тоғыз аяттың бәрі де жиырма екінші күндегі түсінетін даналар туралы.

Парсы патшасы Кирдің үшінші жылында Белтешазар деп аталған Даниялға бір сөз ашылды; әрі ол сөз шын еді, бірақ белгіленген уақыт ұзақ еді; сондықтан ол сол сөзді түсінді, әрі аянды ұқты.

Сол күндері мен, Даниял, үш толық апта бойы қайғырдым. Мен дәмді нан жемедім, аузыма ет те, шарап та алмадым, әрі үш толық апта біткенше өзімді мүлде майламадым. Ал бірінші айдың жиырма төртінші күні мен ұлы өзеннің, яғни Хидкекелдің, жағасында тұрғанымда, көзімді көтеріп қарадым, міне,

зығырдан тігілген киім киген, беліне Уфаздың асыл алтыны белдік етіп буынған бір адам: оның денесі хризолиттей, жүзі найзағайдың жарқылындай, көздері от шамдарындай, қолдары мен аяқтары жылтыратылған жездей, ал сөздерінің даусы қалың көпшіліктің даусындай еді.

Мен, Даниял, аянды жалғыз өзім көрдім; өйткені менімен бірге болған адамдар аянды көрген жоқ. Бірақ олардың үстіне қатты діріл түсті, сондықтан олар тығылып қалу үшін қашып кетті. Сондықтан мен жалғыз қалдым да, осы ұлы аянды көрдім, әрі менде ешбір күш қалған жоқ; өйткені менің ажарым өз ішімде бұзылуға айналды, және менде күш те сақталған жоқ.

Сонда мен оның сөздерінің үнін естідім; ал оның сөздерінің үнін естігенімде, жүзіммен жерге қарап, терең ұйқыға баттым. Сонда, міне, бір қол маған тиіп, мені тізерлеп және

екі алақаныммен жер тіреп тұратындай етіп көтерді. Сонда ол маған былай деді,

Уа, Даниял, аса сүйікті адам, саған айтып тұрған сөздерімді түсін және тік тұрып орныңнан тұр; өйткені мен енді саған жіберілдім.

Ол маған осы сөзді айтқан кезде, мен дірілдеп орнымнан тұрдым. Сонда ол маған былай деді,

Қорықпа, Даниял, өйткені сен түсінуге жүрегінді қойған және өз Құдайыңның алдында өзінді қорлыққа салған алғашқы күннен-ақ сөздерің естілді, мен сенің сөздерің үшін келдім. Бірақ Парсы патшалығының әміршісі маған жиырма бір күн қарсы тұрды; міне, бас әміршілердің бірі Михаил маған көмектесуге келді; мен сол жерде Парсы патшаларымен бірге қалдым.

Енді мен сені соңғы күндерде халқыңның басына не түсетінін ұғындыру үшін келдім; өйткені бұл аян әлі талай күндерге арналған.

Ол маған осы сөздерді айтқан кезде, мен жүзімді жерге қараттым да, тілім байланып қалды. Міне, адам ұлдарының бейнесіне ұқсас Біреу еріндеріме тиді; сонда мен аузымды ашып, сөйлеп, алдымда тұрған Оған былай дедім:

Уа, тақсыр ием, осы көрініс арқылы менің қайғыларым үстіме төніп, менде ешбір күш қалмады. Өйткені осы менің тақсыр иемнің құлы осы менің тақсыр иеммен қалайша сөйлесе алады?

Ал маған келер болсақ, сол сәтте-ақ менде ешбір күш қалмады, тіпті бойымда дем де қалмады. Сонда адам кейпіне ұқсас біреу қайтадан келіп, маған қолын тигізді де, мені нығайтты. Сөйтіп былай деді:

Уа, зор сүйіспеншілікке ие адам, қорықпа: саған тыныштық болсын, мықты бол, иә, мықты бол. Сонда ол маған сөйлеп болған кезде, мен күш алдым да: Ием сөйлесін; өйткені сен мені нығайттың, — дедім. ...

Ал сен, Даниял, осы сөздерді жап та, кітапты ақырзаман уақытына дейін мөрлеп қой; көп адам ары-бері жүгіріп жүрер, әрі білім артар.

Сонда мен, Даниял, қарадым, міне, өзеннің жағасында тағы екі кісі тұр екен: бірі өзен жағасының бір бетінде, екіншісі өзен жағасының арғы бетінде. Сонда олардың бірі өзен суларының үстінде тұрған, зығырдан киім киген кісіге: «Бұл ғажайып істердің ақырына дейін қанша уақыт болады?» — деді.

Сонда мен өзен суларының үстінде тұрған, зығыр киім киген кісінің оң қолы мен сол қолын көкке көтеріп, мәңгі тірі Тірімен ант еткенін естідім: бұл бір уақыт, уақыттар және жарты уақытқа созылады; ал қасиетті халықтың күшін бытыратып тастауды ол аяқтаған кезде, осының бәрі де тәмам болады.

Мен естідім, бірақ түсінбедім; сонда мен: «Уа, Тәңірім, мұның соңы не болмақ?» — дедім.

Сонда ол: «Жолыңмен кете бер, Даниял; өйткені бұл сөздер ақырзаман уақытына дейін жабық әрі мөрленген. Көптеген адамдар тазартылады, ағартылады және сыналады; ал зұлымдар зұлымдық істей береді; зұлымдардың ешқайсысы түсінбейді, бірақ даналар түсінеді», — деді.

Күн сайынғы құрбандық алынып тасталып, қаңыратып-жексен ететін жиіркенішті нәрсе орнатылған уақыттан бастап бір мың екі жүз тоқсан күн болады.

Күтіп, мың үш жүз отыз бес күнге жететін адам бақытты.

Ал сен өз жолыңмен ақырына дейін бара бер: өйткені сен тынығарсың, әрі күндердің соңында өз үлесінде тұрарсың. Даниял 10:1–18; 12:4–13.